

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr.105 din2011

Privind: soluționarea contestației formulată de **S.C. S.R.L.** cu sediul social în mun., județul Teleorman, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman sub nr./.....2011, și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2011

Prin cererea înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman sub nr./.....2011, și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2011, **S.C. S.R.L.** - cu sediul social în mun., județul Teleorman -, a formulat contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, documente ce au fost transmise societății comerciale petiționare cu Adresa nr./.....2011.

Cu Adresa nr./.....2011 – înregistrată la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2011 -, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat transmite dosarul contestației împreună cu Referatul cu propunerile de soluționare, prevalându-se de dispozițiile legale în materie, respectiv Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În baza dispozițiilor pct. 2.1. precum și a dispozițiilor pct.2.4. – 2.5. ale Ordinului nr.519/27.sept.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis de A.N.A.F. și publicat în Monitorul Oficial nr.893 din 06.10.2005, organul de soluționare a solicitat contestatoarei completarea contestația - îndreptată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, înregistrată la DGFP Teleorman sub nr./.....2011, și la D.J.A.O.V. Teleorman sub nr./.....2011 -, cu *precizarea în clar a cuantumului sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe și accesorii ale acestora*, precum și prezentarea *motivelor de drept* pe baza cărora înțelege să își susțină cererea, în caz contrar acesta urmând a se considera a fi formulată împotriva întregului act

administrativ fiscal, fiind totodată respinsă ca nemotivată. Petiționara nu s-a conformat cu privire la cele solicitate până la data emiterii prezentei.

În condițiile date, obiectul contestației îl constituie suma totală în cuantum de lei reprezentând :

- accize: lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei;
- TVA: lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite și celelalte condiții procedurale de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este competentă să soluționeze pe fond cererea.

I. Subscrisa SC SRL, cu sediul în, str., nr., jud. Teleorman, în termen legal formulează contestație împotriva Procesului-verbal de control nr./.....2011 și a Deciziei pentru regularizarea situației nr./.....2011, - pe baza cărora s-a stabilit că datorie suma totală de lei, reprezentând accize, TVA, majorări și dobânzi, - care solicită să fie anulate ca fiind nelegale.

Susține că acum aproximativ 5 ani a depus la autoritatea vamală Declarația vamală/.....2006 prin care a solicitat calcularea taxei vamale pentru un autoturism marca, ocazie cu care a depus toate documentele necesare, inclusiv factura fiscală externă, din care a rezultat în mod clar valoarea de achiziție masinii, respectiv euro; în raport cu aceste documente, agentul vamal stabilind taxa vamală achitată în aceeași zi

Sesizează că *după exact 5 ani- termenul de prescripție-fără doua zile se întocmeste un proces-verbal și o decizie de regularizare* prin care se stabilește o taxă suplimentară, fără a avea o culpă, de unde concluzionează că această procedură poate fi interpretată ca pe un mijloc prin care se încearcă să se obțină sume de bani nejustificate datorită propriei culpe a autorității vamale, motiv pentru care solicită *recuperarea pierderilor* de la cei vinovați.

Cât privește dobânzile și majorările de întârziere consideră că nu poate fi obligată la plata sumelor suplimentare, *întrucât nu a fost notificată în acest interval de timp pentru a fi pusă în întârziere, iar plata taxei respective a fost achitată la acea dată integral.*

Apreciază că *sumele sunt nejustificate și nelegale și raportat la modul cum au fost solicitate (s-a asteptat până în penultima zi a termenului de prescripție)*, fapt ce conduce la concluzia că acțiunea este una tendențioasă cu scopul vădit de obligare la plată a unor sume de bani nejustificate.

Față de aceste considerente, solicită admiterea contestației și anularea cele două acte sus menționate.

II. Din Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, documente ce au fost transmise societății comerciale petiționare cu Adresa nr./.....2011 -, pentru suma totală în cuantum de lei [accize: lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei; TVA: lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei], se rețin următoarele:

- controlul s-a desfășurat în baza Legii nr. 86/2006 - privind Codul vamal al României, a Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G. nr. 707/2006, a Ordinului vicepreședintelui A.N.A.F. nr. 7.521/2006 pentru aprobarea

Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior și a Adresei ANV Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale nr./.....2006, depusă de contestatoare, constând în reverificarea Declarației vamale EU 4 nr./.....2006, IM 4 - import definitiv, depusă de SC SRL, - cu sediul social declarat în, str., nr., jud. Teleorman, înmatriculată la Registrul Comerțului Teleorman sub nr./...../1993, având Cod Unic de Înregistrare -; reverificare desfășurată la sediul Direcției Județane pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, potrivit prevederilor art. 100 alin.1-3 din Legea nr. 86/2006 - Codul vamal al României.

La data de2006, S.C. S.R.L., în calitate de titular al operațiunii, a depus la Biroul Vamal, prin comisionarul vamal S.C. SRL, Declarația vamală EU 4 nr./.....2006 de import definitiv pentru 1 buc. autoturism (folosit) serie sasiu nr., serie motor, capacitate cilindrică 2496 cmc, an de fabricație 2003, motorină, culoare negru, în valoare totală de Euro, conform Facturii externe nr./2006 din2006, având ca exportator Germania, condiția de livrare EXW Zeuthen, pe baza documentelor depuse la autoritatea vamală:

- Factura externă nr. din2006 ;
- nota Registru Auto Român TR/...../.....2006;
- document proveniență auto nr. CR (plus traducere legalizată);
- Declarația vamală T1RO/.....;
- Certificat de origine EUR 1 nr.

În urma verificării documentelor depuse la autoritatea vamală, s-a constatat faptul că baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată în baza O.M.F. nr. 687/2001 deși valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului în cauză era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001.

Astfel, în rubrica 22 - "MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL FACTURATĂ" a fost înscrisă valoarea din factura externă, respectiv EURO, această valoare transformată în lei regăsindu-se și la rubrica 46 "VALOARE STATISTICĂ" respectiv lei , iar în rubrica 47 "CALCULUL IMPOZITĂRILOR " a fost înscrisă valoarea de catalog conform O.M.F. nr. 687/2001 (mai mică decât valoarea facturată), respectiv EURO, transformată în lei lei.

În baza prevederilor art.76, art.77, art.141 și art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu privire la valoarea în vamă, corroborate cu Articolul 1, din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), s-a procedat *calcularea drepturilor vamale suplimentare convenite bugetului de stat consolidate, prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzacție* (pentru diferența de euro, respective lei, pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale – data înregistrării declarației vamale de import -, transformarea în lei a valorii în vamă a bunurilor importate făcându-se la cursul de schimb valutar comunicat de BNR valabil la data întocmirii declarației vamale de import, respective 3,5182 lei/euro).

Au rezultat astfel drepturi de import suplimentare în cuantum de total de lei reprezentând :

- accize: lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei;
- TVA: lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei.

Ca temei de drept, s-a avut în vedere:

- art. 76 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu privire la valoarea în vamă;

- art. 77 alin. (1) din același act normativ, referitor la procedura de determinare a valorii în vamă;

- partea I - Reguli de evaluare în vamă, articolul 1, din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare, cu privire la valoarea în vamă a mărfurilor importate care va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import;

- art. 77 alin (2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu referire la cheltuielile ce se includ în valoarea în vamă, în măsura în care nu au fost incluse în preț;

- art. 139 pct. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal referitor la baza de impozitare pentru un import de bunuri, care este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri;

- art. 139 alin. (2) din Codul fiscală, care prevede natura cheltuielilor ce se includ în baza de impozitare.

Față de prevederile legale enunțate mai sus se concluzionează că principiile determinării valorii în vamă au fost enunțate de art. 77 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborat cu art. 109 alin. (1) din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

În cazul de față se subliniază faptul că nu pot fi incidente prevederile art. 109 alin. (6) din H.G. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României și implicit ale O.M.F. nr. 687/2001, valorile în vamă prevazute de ordin fiind stabilite doar în cazul în care nu existau facturi de vânzare, contracte de vânzare cumpărare sau orice alte documente din care să rezulte valoarea de tranzacție, ori valorile cuprinse în facturile de vânzare, contractele de vânzare-cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit subevaluate, fiind sub limitele impuse de O.M.F. nr. 687/2001.

Se specifică faptul că prevederile menționate mai sus se aplică pentru determinarea valorii în vamă în cazul autovehiculelor second-hand, ca bunuri introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomercianți ce nu erau obligați să evidențieze contabil valoarea de tranzacție, precum și în cazul persoanelor juridice comercianți care importau autovehicule uzate, obligați să țină evidențe financiar-contabile privind valoarea de tranzacție pe baza de documente justificative, dar care se încadrau sub limitele valorice prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001.

Autoritatea vamală subliniază faptul că realizează procedura de vămuire concomitent cu încasarea drepturilor de import, atribuție componentă a colectării veniturilor pentru constituirea bugetului general consolidat, practic neputând fi acceptată interpretarea conform careia prevederile art. 109 alin. (6) al Codului vamal constituie o derogare de la principiile determinării valorii în vamă având drept criteriu natura bunurilor (autovehicule și vehicule folosite).

Se concluzionează că potrivit principiului de interpretare a legii "legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, nu în cel al neaplicării ei", astfel că în mod evident rațiunea O.M.F. nr. 687/2001 a fost *colectarea cât mai eficientă a resurselor bugetului general consolidate, prin limitarea subevaluării în vamă a mărfurilor în cauză (interzicerea vămuirii sub valorile minime stabilite în funcție de vechimea, tipul de combustibil și cilindrul autovehiculelor uzate) și nicidecum de a acorda facilitatea de vămuire la o valoare inferioară valorii de tranzacție pe criteriul naturii bunurilor importate (vehicule și autovehicule uzate).*

Autoritatea vamală precizează și faptul că interpretarea oficială a normelor legale supuse interpretării, în cazul de față O.M.F. nr. 687/2001) se regăsește în Adresele nr. 445731/15.06.2010 și nr. 446288/PG/20,12,2010 emise de Ministerul Finanțelor Publice -

Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, conform cărora (se citează):

- „Prin Decretul Consiliului de Stat nr.183 din 11 iunie 1980 au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife si comert - GATT - Runda Tokyo, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife si comert încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979 potrivit carora se reglementează determinarea valorii în vamă pentru mărfurile care fac obiectul importurilor, respectiv valoarea de tranzacție adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, cu ajustările permise prin acord.

Menționăm că aceste prevederi privind determinarea valorii în vamă au fost reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr.133/1994. Principiile acestui acord au fost aplicate de România, până la data aderării la UE în mod unitar, în special operațiilor efectuate de persoane juridice.”

- " În ceea ce privește prevederile Legii nr.141/1997, referitoare la stabilirea valorii în vamă pentru importurile de autovehicule second hand, efectuate de societăți comerciale, precizăm că în acest caz valoarea în vamă se determină în conformitate cu prevederile art. 77-79 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, fără a fi aplicabile prevederile art. 109 alin (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României. Aceste din urmă prevederi se referă,..., la valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite , introduse în țară de călători și alte persoane fizice , după cum rezultă și din pct.12 al anexei nr. 6 la regulament, conform căruia: " Pentru autovehiculele și vehiculele introduse sau scoase din țară de călători și de alte persoane fizice stabilite în România sau domiciliat în străinătate valoarea în vamă se stabilește potrivit art. 109 alin. (5) și (6) din prezentul regulament. „, ".

Se mai precizează că mijlocul de transport a fost încadrat la poziția tarifară 87.03.32.90.003 - autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la pozitia 87.02) inclusiv mașinile de tipul "break" și mașinile de curse, cu motor cu piston cu aprindere prin compresie, cu capacitate cilindrică peste 1500 cmc, dar de maximum 2500 cmc, folosite, valoarea în vamă a autovehiculului importat stabilindu-se conform O.M.F. nr.687/2001 privind aprobarea valorilor în vamă.

Majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere, individualizate în proces-verbal de control, au fost calculate prin aplicarea prevederilor legale cuprinse în actele normative specificate mai jos, după cum urmează:

- în conformitate cu prevederile art.120, alin.(1) și alin.(7) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, majorările de întârziere în cuantum de 0,1% pe fiecare zi de întârziere;

- în conformitate cu modificările aduse de OUG nr.39/2010 de modificare a OG 92/2003, - art. 120, alin. (1) și alin.(7) - dobânzi de întârziere de 0,05% pe fiecare zi de întârziere (începând cu 01.07.2010);

- conform Ordonanței de urgență nr.88/2010 de modificare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003, la nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere (începând cu 01.10.2010);

- în conformitate cu prevederile art. 120¹ (introdus prin OUG nr. 39/2010 de modificare a OG 92/2003, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, penalități de întârziere, astfel:

- dacă stingerea obligațiilor de plată principale se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere;
- dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;
- după împlinirea termenului precizat anterior, nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

Penalitatea de întârziere neînlăturând obligația de plată a dobânzilor și majorărilor de întârziere au fost stabilite în sarcina societății comerciale petiționare accesoriile în cuantumul contestat.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, se rețin următoarele:

S.C. S.R.L., are sediul social declarat în mun., str., nr., jud. Teleorman, CUI, și este înregistrată la Registrul Comerțului sub nr./...../1993.

În fapt, la data de2006 contestatoarea a introdus în țară, în calitate de importator, pe baza Declarația vamală T1RO/..... și a Facturii externe nr. din2006, un autoturism marca (folosit), pentru care declară ca valoare în vamă suma de euro, care transformată în lei, pe baza cursului de schimb valutar valabil la data săvârșirii fenomenului economic, este la nivelul valorii declarate de lei.

Așa cum se reține din documentele anexate la dosarul cauzei, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman a procedat la reverificarea Declarației vamale EU nr./.....2006 privind importul definitiv al unui autoturism marca (folosit), rezultând că S.C. S.R.L., în calitate de titular al operațiunii, a depus la Biroul vamal, prin comisionarul vamal S.C. SRL, declarația vamală în cauză referindu-se la un autoturism – (folosit) – având caracteristicile consemnate la Cap.II. al prezentei decizii.

Valoare totală de euro este consemnată în Factura externă nr./2006 din2006, având ca exportator....., Germania, condiția de livrare EXW Zeuthen, pe baza documentelor depuse la autoritatea vamală, așa cum sunt specificate la Cap.I. al prezentei decizii.

Acțiunea de reverificare întreprinsă de autoritatea vamală la sediul acesteia, bazată pe prevederile art.100, alin.1) - alin.3), din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României a avut în vedere documentele depuse de autoarea contestației cu ocazia importul definitiv, constatându-se faptul că baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată în potrivit Ordinului M.F.P. nr.687/2001 deși valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului în cauză era superioară valorii prevăzute de O.M.F.P. nr.687/2001.

Astfel, în rubrica 22 - "MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL FACTURATĂ" a fost înscrisă valoarea din factura externă, respectiv EURO, această valoare transformată în lei regăsindu-se și la rubrica 46 " VALOARE STATISTICĂ " respectiv lei , iar în rubrica 47 "CALCULUL IMPOZITĂRILOR " a fost înscrisă valoarea de catalog conform O.M.F. nr. 687/2001 (mai mică decât valoarea facturată), respectiv EURO, transformată în lei lei.

Ca temei de drept, autoritatea vamală a avut în vedere:

- art. 76 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu privire la valoarea în vamă;
- art. 77 alin. (1) din același act normativ, referitor la procedura de determinare a valorii în vamă;
- partea I - Reguli de evaluare în vamă, articolul 1, din Acordul privind aplicarea

articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare, cu privire la valoarea în vamă a mărfurilor importate care va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import;

- art. 77 alin (2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu referire la cheltuielile ce se includ în valoarea în vamă, în măsura în care nu au fost incluse în preț;

- art. 139 pct. (1) din din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal referitor la baza de impozitare pentru un import de bunuri, care este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adauga taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.

- art. 139 alin. (2) din Codul fiscală, care prevede natura cheltuielilor ce se includ în baza de impozitare.

Față de prevederile legale enunțate mai sus se concluzionează că principiile determinării valorii în vamă au fost enunțate de art. 77 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborat cu art. 109 alin. (1) din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

În cazul de față se subliniază faptul că nu pot fi incidente prevederile art. 109 alin. (6) din H.G. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României și implicit ale O.M.F. nr. 687/2001, valorile în vamă prevazute de ordin fiind stabilite doar în cazul în care nu existau facturi de vânzare, contracte de vânzare cumpărare sau orice alte documente din care să rezulte valoarea de tranzacție, ori valorile cuprinse în facturile de vânzare, contractele de vânzare-cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit subevaluate, fiind sub limitele impuse de Ordinul M.F.P. nr. 687/2001;

Se specifică și faptul că prevederile menționate mai sus se aplică pentru determinarea valorii în vamă în cazul autovehiculelor second-hand, ca bunuri introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomercianți ce nu erau obligați să evidențieze contabil valoarea de tranzacție, precum și în cazul persoanelor juridice comercianți care importau autovehicule uzate, obligați să țină evidențe financiar-contabile privind valoarea de tranzacție pe baza de documente justificative, dar care se încadrau sub limitele valorice prevăzute de Ordinului M.F.P. nr. 687/2001.

Autoritatea vamală subliniază faptul că a realizat procedura de vămuire concomitent cu încasarea drepturilor de import, atribuție componentă a colectării veniturilor pentru constituirea bugetului general consolidat, practic neputând fi acceptată interpretarea conform careia prevederile art. 109 alin. (6) al Codului vamal constituie o derogare de la principiile determinării valorii în vamă având drept criteriu natura bunurilor (autovehicule si vehicule folosite).

Se concluzionează că potrivit principiului de intepretare a legii "legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, nu în cel al neaplicării ei", astfel că în mod evident rațiunea Ordinului M.F.P. nr. 687/2001 *a fost colectarea cât mai eficientă a resurselor bugetului general consolidate, prin limitarea subevaluării în vamă a mărfurilor în cauză (interzicerea vămuirii sub valorile minime stabilite în funcție de vechimea, tipul de combustibil și cilindrarea autovehiculelor uzate) și nicidecum de a acorda facilitatea de vămuire la o valoare inferioară valorii de tranzacție pe criteriul naturii bunurilor importate (vehicule și autovehicule uzate).*

Autoritatea vamală precizează și faptul că interpretarea oficială a normelor legale supuse interpretării, în cazul de față O.M.F.P. nr.687/2001, se regăsește în Adresa nr. 445731/15.06.2010 și Adresa nr.446288/PG/20,12,2010 emise de Ministerul Finanțelor Publice - Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, așa cum este citată la Cap.II. al prezentei, prin care se subliniază faptul că determinarea valorii în vamă,

în spețele de natura prezentei, se raportează la valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, bazat pe cele dispuse prin Decretul Consiliului de Stat nr.183 din 11 iunie 1980 prin care au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț - GATT - Runda Tokyo, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife și comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr.133/1994. Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, făcând precizarea că principiile acestui acord au fost aplicate de România, până la data aderării la UE în mod unitar, în special operațiilor efectuate de persoane juridice.

Se mai precizează că mijlocul de transport a fost încadrat la poziția tarifară 87.03.32.90.003 - autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 87.02) inclusiv mașinile de tipul "break" și mașinile de curse, cu motor cu piston cu aprindere prin compresie, cu capacitate cilindrică peste 1500 cmc, dar de maximum 2500 cmc, folosite, valoarea în vamă a autovehiculului importat stabilindu-se conform O.M.F. nr.687/2001 privind aprobarea valorilor în vamă, la valoarea de Euro.

Organul vamal susține că bazat pe prevederile art. 76, 77, 141 și 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu Articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) s-a procedat la calcularea drepturilor vamale suplimentare convenite bugetului de stat consolidat prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzacție (pentru diferența netaxată de Euro, respectiv lei); conform art.148 alin.1 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, cuantumul drepturilor vamale stabilindu-se pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale, respectiv data înregistrării declarației vamale de import, transformată în lei la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil la data întocmirii declarației vamale de import, respectiv 3,5182 lei/euro.

La valoarea în vamă recalculată după valoarea de tranzacție, s-au stabilit diferențe suplimentare de plată către bugetul de stat consolidat reprezentând obligații fiscale principale :

- **Accize** : lei;
- **T.V.A.** : lei.

(în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (6) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite care sunt datorate în cadrul operațiilor vamale, soluționându-se potrivit normelor care reglementează aceste drepturi).

Majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere, individualizate în titlul de creanță atacat, au fost calculate prin aplicarea prevederilor legale cuprinse în actele normative în materie, așa cum au fost specificate în Cap.II al prezentei *decizii*.

Au fost stabilite în sarcina societății comerciale petiționare următoarele accesorii:

- **în cazul accizelor:** lei;
- **în cazul TVA:** lei.

În contradictoriu cu punctul de vedere al autorității vamale, de obligare la plată a datoriei vamale în cuantumul contestat, autoarea cererii emite o serie de obiecții care conduc la solicitarea anulării - ca netemeinică și nelegală - a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, pentru suma totală de lei [accize:

lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei; TVA: lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei], pe următoarele considerente:

- la solicitarea calculării taxei vamale a depus documentele necesare, inclusiv factura externă, de unde rezulta valoarea de achiziție a autoturismului, de euro;

- nu își însușește culpa pentru stabilirea la limita perioadei de prescripție o diferență suplimentară de taxă vamală, situație interpretată ca un mijloc de a se obține *sume de bani nejustificate* datorită propriei culpe;

- apreciază că *recuperarea pierderilor* trebuie făcută de la persoanele vinovate;

- accesoriile nu îi pot fi imputabile, nefiind notificată în această perioadă pentru ca petiționara să fie pusă în întârziere, iar plata taxei stabilită inițial a fost achitată integral;

- susține această achiziție ca fiind tendențioasă, cu scopul obligării la plată a unor sume nedatorate, prin proceduri *cel puțin moral* nejustificate.

Organul de revizuire mai reține și faptul că la intervenția făcută pe lângă autoarea cererii – pe baza Adresei nr./.....2011 primită sub semnătură la data de2011 potrivit Confirmării de primire anexate la dosarul cauzei –, prin care s-a solicitat precizarea în clar a sumei totale contestate individualizată pe feluri de impozite, taxe și accesorii ale acestora, precum și prezentarea motivelor de drept – pe baza dispozițiilor pct.2.4. – 2.5. ale Ordinului nr.519/27.sept.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis de A.N.A.F. și publicat în Monitorul Oficial nr.893 din 06.10.2005 -, aceasta nu s-a conformat nici până la data emiterii prezentei decizii.

În condițiile date, în soluționarea contestației, organul de revizuire reține că procedura urmată de autoritatea vamală privind acțiunea de reverificare a avut în vedere prevederile art.100, alin. (1)-(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României cu privire la dreptul autorității vamale ca, *într-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, sa efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor* prin verificarea oricăror documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.

Cu această ocazie s-a constatat că petenta a declarat pe proprie răspundere (cf.art.40 din HG nr.1.114/2001) valoarea în vamă în vederea calculării drepturilor vamale de import în conformitate cu valoarea de catalog aprobată prin Ordinul M.F.P. nr.687/2001, adică euro, deși valoarea de tranzacție conform facturii externe era superioară acesteia – euro, situație prin care importatorul petiționar a eludat dispozițiile legale potrivit cu care *procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte (potrivit art.77, al.1) din Legea nr.141/1997)*, având prima bază de determinare a valorii în vamă valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit (conf.art.1, pct.1 din Decretul nr.183/1980 și Legea nr.133/1994).

Drept urmare, organul vamal a procedat la reîntregirea valorii în vamă a autovehiculului cu diferența de valoare - euro, stabilind diferențe suplimentare de plată privind accizele, taxa pe valoarea adăugată, precum și accesorii ale acestora, emițând în acest sens Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 (emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011).

În raport cu aceste constatări, organul de revizuire urmează să se pronunțe:

A. Cu privire la obligarea suplimentară la plată a drepturilor vamale de import de natura accizelor, în cuantum de lei, și a taxei pe valoarea adăugată de lei

Cauza supusă soluționării este aceea dacă măsura luată de autoritatea vamală competentă – de stabilire în sarcina firmei petiționare a sumei de lei reprezentând accize și a sumei de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată -, are temei legal, și se bazează de probe recunoscute de lege, în condițiile în care autoarea cererii susține că actul administrativ fiscal este nelegal și netemeinic cu privire la modul de stabilire a valorii în vamă, întrucât au fost depuse documentele necesare, fără însă a aduce în susținere și motive de drept.

În vederea pronunțării unei soluții în speța dedusă judecătii, organul de revizuire reține că **în drept** sunt aplicabile reglementările vamale ce urmează a fi citate, în vigoare la data efectuării importului și acordării liberului de vamă, pe baza declarației vamale, ca act unilateral cu caracter public, prin care autoarea cererii – în calitate de debitor vamal, ca titulară al unei operațiuni comerciale -, și-a manifestat voința de a plasa un autoturism (folosit), având statutul vamal de marfă străină, sub un regim vamal definitiv:

LEGE nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, în vigoare din data de 30 septembrie 1997, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 180 din 1 august 1997, cu modificările și completările ulterioare:

Secțiunea a II-a

Definiții de bază

ART. 3

În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

s) declarație vamală - actul **unilateral** cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat;

Secțiunea a III-a

Dispoziții comune privind regimurile vamale

ART. 50

(1) Mărfurile destinate a fi plasate sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare aceluia regim.

(2) **Declarația vamală se completează și se semnează, pe formulare tipizate, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă sau utilizând un procedeu informatic agreat de autoritatea vamală.**

ART. 51

(1) Declarația vamală este acceptată de autoritatea vamală **numai** dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 50 și se înregistrează în registrul de evidență.

(2) Data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea regimului vamal.

ART. 53

Declarantul are dreptul să rectifice sau să retragă declarația vamală depusă și acceptată de autoritatea vamală numai până în momentul începerii controlului fizic al mărfurilor.

ART. 55

(1) După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală procedează la controlul documentar al acesteia și al documentelor însoțitoare **și poate cere** declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.

ART. 61

(1) **Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.**

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală **verifică orice documente**, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la

oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(7) Declarația vamală în detaliu și actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală constituie titlu executoriu pentru urmărirea și încasarea drepturilor de import și export.

ART. 76

Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

ART. 77

(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

ART. 78

(1) Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vama, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.

CAP. 9

Datoria vamală

Secțiunea I

Formarea datoriei vamale

ART. 141

(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

ART. 148

(1) Quantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

ART. 187

(1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.

(2) Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedură civilă.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 735 din 19 noiembrie 2001 – cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă speței în cauză:

ART. 40

Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

ART. 109

(1) Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României și în alte reglementări vamale. Pentru valoarea astfel stabilită se depune o declarație pentru valoarea în vamă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(6) Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora.

ORDINUL nr. 687 din 17 aprilie 2001 pentru aprobarea valorilor în vamă – emis de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE și publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 207 din 24 aprilie 2001

(...)

în baza prevederilor art. 109 alin. 4 și 6, precum și ale pct. 12 din anexa nr. 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 bis din 9 octombrie 1997

DECIZIA nr. 175 din 3 februarie 2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu – emisă de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR și publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 111 din 21 februarie 2003:

RUBRICA 47 - CALCULUL IMPOZITARILOR

Se completează atunci când sunt de plătit sau de garantat drepturi vamale, chiar dacă există o prevedere legală privitoare la amânarea plății sau la scutirea de garantare.

(...)

În a doua coloană

se înscrie baza de impozitare determinată potrivit prevederilor legale, corespunzătoare fiecărui tip de taxă.

(...)

În a patra coloană - se indică cuantumul drepturilor vamale.

**RUBRICA 54 - LOCUL ȘI DATA/SEMNĂTURA ȘI NUMELE
DECLARANTULUI/REPREZENTANTULUI**

Se înscriu locul și data depunerii declarației vamale, denumirea persoanei juridice care **declară** mărfurile, aplicându-se totodată ștampila acesteia. Se semnează de persoana fizică împuternicită să o reprezinte.

În cazul în care declararea se face pe baza de împuternicire de vămuire, se înscrie și numărul acesteia.

LEGEA Nr. 133 din 22 decembrie 1994 pentru ratificarea Acordului de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, a Acordului internațional privind carnea de bovină și a Acordului internațional privind produsele lactate, încheiate la Marrakech la 15 aprilie 1994 – publicat în MONITORUL OFICIAL NR. 360 din 27 decembrie 1994, în vigoare începând cu data de 27 decembrie 1994, aplicabil speței deduse judecării:

4. Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului General pentru Tarife Vamale și Comerț 1994, parte integrantă a Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat prin Legea nr. 133 din 22 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994.

II. Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă

(Acordul privind aplicarea articolului VII al GATT 1994)

PARTEA I

REGULI DE EVALUARE ÎN VAMĂ

Articolul 1

1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, (...)

ORDIN nr. 7.521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior emis de AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - Autoritatea Națională a Vămilei – publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 638 din 25 iulie 2006 -:

ART. 77

(1) În situațiile în care după verificarea declarațiilor vamale sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte ori incomplete, iar autoritatea vamală trebuie să ia măsuri pentru regularizarea situației, organul de control dispune sau propune măsuri ținând seama de noile elemente consemnate în procesul-verbal de control.

(2) În aceste cazuri se vor avea în vedere prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prin care se stipulează că organele de control vamal sunt îndrituite să constate diferențe de datorie vamală sau alte taxe și impozite datorate în cadrul operațiunilor vamale și să ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus ori să propună restituirea celor care au fost încasate în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

ANEXA 8

la normele metodologice

5.

(...)

"Decizia pentru regularizarea situației" se va întocmi în 3 exemplare, toate cu titlu original, de către echipa de control, avizată de șeful organului de control și aprobată de conducătorul activității de supraveghere și control vamal.

ORDONANȚA GUVERNULUI nr. 92 din 24 decembrie 2003 (republicată**)** privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007- cu modificările și completările ulterioare:

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(2) Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.

ORDINUL nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată - emis de AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 893 din 6 octombrie 2005 - :

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației **sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;**

LEGEA nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 350 din 19 aprilie 2006:

CAP. VI

Controlul ulterior al declarațiilor

ART. 100

(1) *Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.*

(2) *În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.*

(3) *Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.*

Din analiza documentelor ce constituie dosarul cauzei, a facturii externe, determinarea valorii în vamă pentru stabilirea drepturilor vamale de import constând în accize și taxa pe valoarea adăugată, era necesar a se efectua potrivit dispozițiilor art.109, alin.1) din HG nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu aplicarea regulilor cuprinse în Codul vamal (art.77 și art.78), care fac trimitere la procedura de determinare a valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție, adică a prețului efectiv plătit, nefiind incidente speței prevederile art.109, alin 6) a Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României cu privire la stabilirea valorii în vamă a autovehiculelor folosite în funcție de valorile aprobate prin ordin al ministrului Finanțelor Publice, de vechimea și caracteristicile tehnice, întrucât valoarea de catalog aprobată prin Ordinul M.F.P. nr.687/2001 au fost elaborate în aplicarea dispozițiilor art.109, alin.4) și alin.6), precum și ale pct.12 din Anexa 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, care se referă la stabilirea valorii în vamă a bunurilor, autovehiculelor și vehiculelor folosite introduse în țară de persoane fizice necomercianți, care nu au obligația legală de a evidenția în acte contabile valoarea unei tranzacții.

În consecință, era necesar a se avea în vedere regula stipulată la art.77 din Codul vamal al României, așa cum a fost aprobat prin Legea nr.141/1997, cu privire la determinarea valorii în vamă pe baza metodei valorii de tranzacție, adică a prețului plătit sau de plătit pentru mărfuri, neputând fi acceptată interpretarea potrivit căreia alin.6) al art.109 din HG nr.1114/2001 ar reprezenta o derogare de la principiile determinării valorii în vamă pe baza Acordului privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În aceste condiții, se reține că petiționara, având calitatea de *persoană juridică* nu a avut în vedere dispozițiile legale în materie aplicabile speței deduse judecătii, la data producerii fenomenului economic, respectiv la data întocmirii declarației vamale, având drept consecință *declararea unei valori în vamă subevaluate*, situație față de care este responsabilă, având în vedere consecința rezultată, de diminuare nelegală a bazei de determinare a datoriei vamale de natura accizelor și a taxei pe valoare adăugată contestate.

Este de reținut și modul de interpretare identic este dat și de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE prin Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, care – prin Adresa nr.435.104/PG/16.02.2011 – referitor la modalitatea de stabilire a valorii în vamă *în cazul importului definitiv al autoturismelor second hand, efectuat de persoane juridice*, prin care se subliniază necesitatea aplicării Decretului de Stat nr.183 din 11 iunie 1980 prin care au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț – GATT – runda Tokyo, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife și comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, prevederi reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr.133/1994, potrivit cărora se reglementează determinarea valorii în vamă pentru mărfurile care fac obiectul importurilor, respectiv valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit, pentru mărfurile când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import cu ajustările permise prin acord, fără a fi aplicabile prevederile art.109, alin.6) din HG nr.1114 /2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, *care se referă la valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite, introduse în țară de călători și alte persoane fizice*, cum rezultă și din pct.12 al Anexei nr.6 la regulamentul; precizând totodată că Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001 a fost aplicabil până la data abrogării sale prin Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr. 1.076/26.06.2006, mai puțin Anexa 6 care își încetează aplicabilitatea începând cu data de 01.01.2006.

Nu pot fi reținute argumentele societății contestatoare, în soluționarea favorabilă a cauzei, cu privire la susținerea faptului că informațiile date cu ocazia controlului vamal au fost complete. Este necesar a reține ca fiind în culpă pentru stabilirea eronată a valorii în vamă, întrucât contravine în mod flagrant prevederilor art.3, lit.s) și art.50, alin.2) ale LEGII nr. 141 din 24 iulie 1997 precum și ale art. 40 din HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, așa cum sunt citate în drept, potrivit cu care declarația vamală reprezintă actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat, și se completează și se semnează, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă, având valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală.

În susținere vin și dispozițiile art.77, alin.(1) și art.78, alin. (1) Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, potrivit cu care *procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte, iar valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vama, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia în condițiile în care declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.*

În condițiile date, este de reținut că Declarația vamală de import constituie actul juridic **întocmit de operatorul economic contestator** prin care acesta își asumă **toată responsabilitatea** privind corecta declarare a valorii în vamă a mărfurilor prezentate la vămuire, care prin înregistrare la autoritatea vamală este acceptat de aceasta și declanșează operațiunea de vămuire.

Așa fiind, referitor la obiecțiile cu privire la exactitatea datelor consemnate în declarația vamală, aceasta nu se suține cu privire la valoarea în vamă declarată, procedura urmată de autoritatea vamală privind acțiunea de reverificare având în vedere

prevederile art. 61, alin. (1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României precum și ale art.100 alin.(1)-(3) din Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la dreptul autorității vamale ca, *într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, sa efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor prin verificarea oricăror documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.*

Este necesar a se mai reține și faptul că în sensul aplicării dispozițiilor art.61, al. (1) precum și ale art.187, al.(1) ale Legii nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al Romaniei, pe baza principiului că legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, acordarea regimului vamal solicitat de operatorul economic, precum și vămuirea mărfurilor realizându-se în condițiile în care timpul afectat acestei activități, cât și posibilitățile concrete de acțiune ale autorității vamale, sunt limitate. Astfel că autoritatea nu are posibilitatea să execute decât un *control formal* asupra documentelor prezentate, un control vamal fizic prin sondaj, orientat în special asupra determinării felului mărfurilor și un control cantitativ bazat pe mențiunile existente în documentele de transport sau în facturi (ca principiu).

Autoritatea vamală este însă investită cu răspundere, deloc lipsită de importanță, a respectării tuturor condițiilor stabilite de lege pentru acordarea regimului vamal solicitat de persoana juridică solicitantă.

În această situație apare absolut necesar ca autoritatea vamală să poată efectua, ulterior acordării liberului de vamă, un *control aprofundat*, executat în această situație în special asupra documentelor depuse împreună cu declarația vamală, precum și a documentelor comerciale și evidențelor materiale și contabile.

În concluzie, liberul de vamă se acordă sub prezumția exactității datelor consemnate în declarația vamală, ulterior, în interiorul termenului de prescriere, autoritatea vamală competentă, având posibilitatea de a verifica bunacredința a titularului operațiunii, la furnizarea informațiilor.

Ca urmare, depunerea și acceptarea declarației vamale nu este echivalentă cu o verificare pe fond a operațiunii, acordarea liberului de vamă fiind efectuată sub rezerva unei reverificări ulterioare cu privire la exactitatea informațiilor furnizate prin declarația vamală.

Dacă în urma acestui control ulterior aprofundat rezultă diferențe de taxe vamale, acestea se datorează statului de operatorul economic sau, după caz, autoritatea vamală le restituie acestuia.

Așa fiind, este necesar a se mai reține că în conformitate cu prevederile legale citate anterior, autoritatea vamală competentă are dreptul de a reconsidera cuantumul drepturilor vamale de import, în condițiile în care solicitantul știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete, în speță, aceste informații fiind consemnate în declarația vamală. Contestatoarea, în calitate de titular al operațiunii, ca persoană juridică, trebuia să cunoască reglementările legale în materie - la care nu a înțeles să se raporteze prin cererea depusă -, în speță operând și principiul de drept conform căruia *nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii.*

Este de avut în vedere și faptul că declarația vamală este actul de bază pentru efectuarea operațiunilor de vămuire a mărfurilor, întocmită de titularul operațiunii sau de reprezentantul acesteia (cazul de față). În situația nedepunerii acesteia vămuirea nu poate fi inițiată, declarația vamală fiind actul prin care operatorul economic, ca titular al operațiunii, solicită plasarea mărfurilor sub un regim vamal care să fie în concordanță cu scopul operațiunii comerciale.

În aceste condiții, este evident că autoarea cererii, în calitatea ce o deține, de titular al operațiunii, prin reprezentantul său, declară pe proprie răspundere, elementele care stau la baza deciziei pe care autoritatea vamală urmează să o stabilească atât în privința

acordării regimului vamal, cât și în ceea ce privește cunoscerea drepturilor datorate statului.

Cât privește invocarea faptului că în situația unei posibile erori privind determinarea datoriei vamale la momentul importului, fără a se stabili în mod concret vinovăția unei anume persoane, este necesar a se reține faptul că organele de revizuire dețin competența de soluționare exclusiv în ceea ce privește latura administrativ-fiscală a fenomenului economic, nedeținând competența materială de a se pronunța asupra vinovăției părților.

Față de aceste considerente, și având în vedere dispozițiile art.213, alin.(1) din OG nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 -, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la soluționarea contestației în limita sesizării, și având în vedere lipsa argumenților de drept care erau necesare a fi consemnate – conf. dispozițiilor ORDINUL nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată - emis de AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 893 din 6 octombrie 2005, pct.2.5. -urmează ca, pe cale de consecință, contestația să fie **respinsă ca neîntemeiată și insuficient motivată**, pentru acest capăt de cerere.

În consecință, având în vedere faptul că argumentele aduse de petiționară nu sunt de natură să modifice concluziile autorității vamale așa cum au fost consemnate în Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, pe baza argumentelor prezentate anterior cu privire la determinarea valorii în vamă, se mențin obligațiile stabilite în sarcina petiționare de natura accizelor și taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei și respectiv lei, stabilite în baza **LEGI nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal** – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările aduse până la data de 19 ianuarie 2006, a căror articole aplicabile urmează a fi citate în cele ce urmează:

- A.1.) cu privire la accize:

Importul

ART. 167

(1) În înțelesul prezentului titlu, import reprezintă orice intrare de produse accizabile în România,(...)

Plata accizelor la bugetul de stat

ART. 193

(1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată al accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv sau într-un regim vamal de import cu exceptarea de la plata tuturor sumelor aferente drepturilor de import, prin derogare de la alin. (1), momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

CAP. II

Alte produse accizabile

Sfera de aplicare

ART. 207

**Următoarele produse sunt supuse accizelor:
(...)**

g) autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv din import rulate, cu codurile: NC 8703 21; 8703 22; 8703 23 19; 8703 23 90; 8703 24; 8703 31; 8703 32 19; **8703 32 90**; 8703 33 19 și 8703 33 90;

Nivelul și calculul accizei

ART. 208

(5) Nivelul accizelor pentru autoturisme sau autoturisme de teren, inclusiv din import rulate:

2. Autoturisme echipate

cu motor Diesel:

c) cu capacitate cilindrică

între 2001 și 2500 cmc

Acciza pentru autoturisme sau autoturisme de teren rulate(%): 11

Plătitori de accize

ART. 209

(1) Plătitori de accize pentru produsele prevăzute la art. 207, cu excepția celor prevăzute la lit. a)-c), sunt agenții economici - persoane juridice, asociații familiale și persoane fizice autorizate - care produc sau importă astfel de produse.

Exigibilitatea

ART. 211

Momentul exigibilității accizei intervine:

b) pentru produsele importate, la data înregistrării declarației vamale de import.

Plata accizelor la bugetul de stat

ART. 212

(2) Pentru alte produse accizabile, provenite din import, plata se face la momentul înregistrării declarației vamale de import.

- A.2.) referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Baza de impozitare pentru import

ART. 139

(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, **exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.**

Sfera de aplicare

ART. 126

(2) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprinde și importul de bunuri.

Exigibilitatea pentru importul de bunuri

ART. 136

În cazul unui import de bunuri, **taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare.**

ART. 150

(2) La importul de bunuri, plătitorii taxei pe valoarea adăugată sunt persoanele care importă bunuri în România. Persoanele fizice datorează taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile introduse în țară, potrivit regulamentului vamal aplicabil acestora.

ART. 157

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

B. Cuprivire la obligarea la plată a accesoriilor (majorări, dobânzi și penalități de întârziere) în cuantum total de lei, aferente accizelor datorate, precum și a accesoriilor în cuantum total de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată datorată

Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Teleorman este legal investită a se pronunța dacă obligațiile de plată accesorii stabilite în sarcina societății comerciale petiționare sunt datorate, în condițiile în care debitele de natura accizelor și taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar, sunt de asemenea datorate.

În vederea soluționării acestui capăt de cerere, este de reținut că în drept sunt aplicabile dispozițiile ORDONANȚEI nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 - , cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi (majorări de întârziere) și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(3) Dobânzile se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

Art. 119 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010:

Art. 119 va avea cuprinsul prevăzut la pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010, începând cu data de 1 iulie 2010, conform alin. (1) al art. III din același act normativ.

ART. 120

Dobânzi (Majorări de întârziere)

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art. 120 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Art. 120¹ a fost introdus de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.

Organul de revizuire, în urma analizării documentelor care constituie dosarul cauzei, raportat la cadrul legislativ mai sus citat, apreciază că organul vamal a procedat la stabilirea obligațiilor fiscale accesorii în cuantumul contestat, prin aplicarea dispozițiilor

legale în materie.

În cazul creanțelor fiscale cu scadență anterioară datei de 01 iulie 2010, fiind calculate majorări de întârziere, iar începând cu această dată se datorează dobânzi și penalități de întârziere, caz în care termenele în funcție de care se stabilește nivelul penalităților de întârziere încep să curgă de la data de 01 iulie 2010. (potrivit art. I din ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010, începând cu data de 1 iulie 2010, conform alin. (1) al art. III din același act normativ).

Cum din documentele anexate dosarului cauzei aflat în soluționare nu se desprind elemente care să ducă la concluzia că nu au fost respectate dispozițiile legale în materie citate, iar argumentele de drept aduse de autoarea cererii nu sunt incidente cauzei supuse soluționării, urmează a se proceda la **respingerea ca neîntemeiată și insuficient motivată** contestația referitoare obligațiile de plată accesorii în quantum total de de lei, aferente accizelor datorate, precum și a accesoriilor în quantum total de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată datorată

Așa fiind, situația dată conduce la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, cu privire la acest capăt de cerere.

Ceea ce este accesoriu urmează situația a ceea ce este principal – *accessorium sequitur principalae* – adagiu latin aplicat speței deduse judecătii, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr.109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a HG nr.1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, directorul executiv al Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman

DECIDE :

Art.1. Se respinge ca neîntemeiată și insuficient motivată contestația formulată de **SC SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, menținându-se – în consecință – în sarcina petitionarei obligațiile de plată accesorii stabilite suplimentar în quantum total de lei reprezentând :

- accize: lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei;
- TVA: lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei.

Art.2. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art.3. Prezenta a fost redactată în 4 (patru) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....,

DIRECTOR EXECUTIV